

HELP, MIJN PAARD DOET VREEMD

Niemand heeft er graag mee te maken, maar soms gebeurt het plotseling. Het paard doet vreemd en gedraagt zich anders dan normaal. Waarschijnlijk is het dier ziek. Enkele ziektes hebben een zeer specifieke lichaamstaal, waaruit vaak de pijnklachten duidelijk zijn af te leiden. Of er werkelijk iets aan de hand is, wordt bepaald door de tijdsduur.

Sommige houdingen betekenen niet altijd iets ernstigs. Maar als er lichamelijke klachten aan ten grondslag liggen, zal het dier gedurende langere tijd deze - ongewone - houding aannemen. Bij normaal gedrag zal dat slechts van korte duur zijn.

Onbelast voorbeen

Als een voorbeen niet wordt belast, is er altijd sprake van pijn. Voorbenen zijn er niet op gebouwd om eenzijdig te worden belast. De oorzaak kan onschuldig zijn, bijvoorbeeld stoten of een trap van een soortgenoot. Maar er kan ook meer aan de hand zijn: een zenuw- of spierbeschadiging, een ontsteking in de hoef of een gewricht, een verwonding of peesbeschadiging.

Blijft het paard lang in deze houding staan en is het been warm en/of gezwollen en plaatselijk erg gevoelig, waarschuw dan een dierenarts. Als het dier niet stijf is en zijn hoofd normaal draagt, is er waarschijnlijk sprake van een lichte blessure.

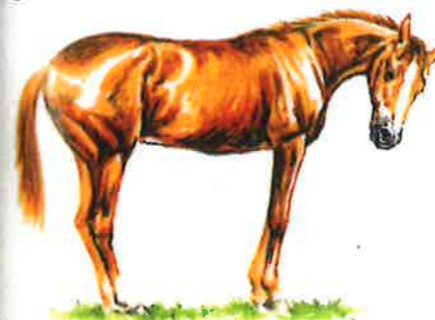
Gestrekt voorbeen

Met een gestrekt voorbeen ('wijzen') laat het paard de diepe buigpezen en gewrichtsbanden aan de achterkant van het voorbeen rusten. Dit kan op een groot aantal kwalen duiden, waaronder een peesblessure, hoefkatrol-

ontsteking, bezeerde elleboog of zelfs een schouderblessure.

Kijk of het paard verder normaal doet en niet erg humeurig is. In dat geval rustig een paar dagen afwachten. Mocht het paard lusteloos zijn en wat humeurig, dan zijn de klachten vaak erger. Waarschuw dan een dierenarts.

Voorbenen naar achteren

De voorbenen zijn meer onder het lichaam gebracht, waardoor ze meer gewicht dragen dan normaal. Hierdoor wordt de achterhand ontlast. Dit kan duiden op rugklachten, maar ook op buikklasten. Als het paard niet eet, rilt en zweet, waarschuw dan een dierenarts. Is het dier niet ziek, wacht dan even af en geef het paard rust.

Krabbende voorbenen en onbeweeglijke achterhand

Het paard schraapt voortdurend en zijn achterhand is verkrampd. Het dier zweet flink, met name op de flanken. Deze klachten duiden op maandagziekte, een verkramping van de spieren door een teveel aan melkzuren. Het is te vergelijken met de verzuurde benen van een sportman. Laat het paard direct stilstaan, dek hem warm af en waarschuw onmiddellijk een

dierenarts. Maandagziekte ontstaat door een te eiwitrijke voeding in een periode van rust, tussen intensieve trainingen door. Breng daarom altijd de voeding iets terug tijdens rustperiodes.

Koliekhouding

Het paard trapt naar zijn buik, kijkt herhaaldelijk achterom naar zijn buik, zweet, gaat herhaaldelijk liggen rollen. Deze beelden duiden op koliek, een verzamelnaam voor buikpijn. Dek het paard af en ga stappen aan de hand. Verwijder alle voeding, hooi en stro uit zijn stal en waarschuw een dierenarts. Koliek kan ontstaan door een verstopping of door gasvorming in de darmen. Laat het paard nooit met koliek de nacht ingaan zonder eerst een dierenarts te raadplegen.

Gewicht verplaatst naar de achterhand

Het paard gaat als het ware zitten door de achterbenen onder het lichaam te brengen en de voorbenen naar voren te strekken. Over het algemeen duidt dit op hoefbevangenheid. Dan zijn de voorhoeven warm en het paard is ziek. Zet het dier op zand dat is natgemaakt en waarschuw een dierenarts. In enkele gevallen neemt het paard deze houding aan bij nekpijn, of een andere vorm van kreupelheid.

Bengelend achterbeen

Niet te verwarren met de 'ruststand', waarbij het paard een achterbeen laat rusten door het slechts met de rand van de hoef op de grond te laten leunen, waarbij het andere achterbeen het gewicht draagt. Bij het bengelend achterbeen ligt de hele hoef op de grond en het paard vertoont algemene

tekenen van pijn. Er kan sprake zijn van botbreuk of spierscheuring. Waarschuw in deze gevallen een dierenarts.

Stijve hals

Het paard is in normale conditie, maar kan de hals niet bewegen. Al bij lichte pijn neemt het dier deze onbeweeglijke houding aan. Meestal is er sprake van een ontsteking of abces in huid of spieren door wondjes, teekbeten of injectienaalden. Waarschuw een dierenarts om maatregelen te nemen.

Standbeeldhouding

Het paard staat stil als een standbeeld, hoofd omhoog, oren achter in de nek, ogen wijd open.

Deze specifieke houding duidt op tetanus ('klem') dat ontstaat door grote onverzorgde wonden. Tetanus wordt veroorzaakt door een bacterie waarvan de sporen zich in de grond bevinden. Tetanus komt zelden voor dankzij inentingsprogramma's. Waarschuw bij tetanus altijd onmiddellijk de dierenarts. □